

Takk for meg

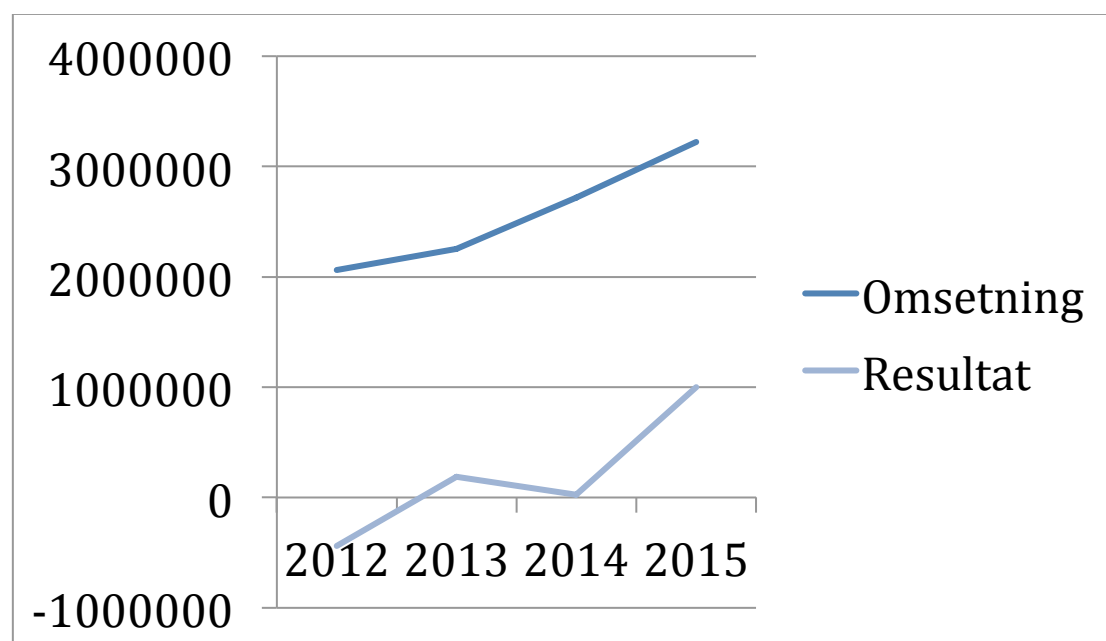

Etter tre år som styrets leder og økonomiansvarlig i Drammen Flyklubb velger jeg nå å overlate roret til andre. Det har vært tre fantastiske år og det har gitt meg ufattelig mye glede å være med på denne reisen som kanskje har vært den mest betydningsfulle perioden i klubbens historie.

Da jeg samtykket til å bli leder for tre år siden hadde jeg tre viktige mål foran meg:

1. Rette opp klubbens økonomi
2. Få til et bedre forhold til naboene
3. Bedre flysikkerheten

Jeg overtok en skakkjørt økonomi og flere, blant dem regnskapsføreren, så for seg en klubb på god vei mot konkurs. Det var essensielt å gjøre noen viktige grep som å sikre inntektene og redusere kostnadene. Resultatet uteble ikke og vi kan nå se tilbake på tre år med meget god økonomisk utvikling:

Fra et underskudd i 2012 (året før jeg tiltrådte) på nesten en halv million til overskudd hvert år senere, tildels betydelig. Også aktiviteten har økt svært mye i samme periode. Den mest gledelige fremgangen har motorflygruppen hatt.

Vi har gjennomført jevnlige møter med naboene, kommunens administrasjon og kommunens politikere. Jeg har deltatt på alle disse møtene og det har blitt et langt bedre klima mellom naboene og vår klubb for vår aktivitet. Jeg er til-og-med venner med flere av naboene på Facebook. Jeg har laget analyse av støybilde for naboene, vi har gjennomgått flytraséer og vi har etablert begrepet "grønne landinger". Grønne landinger har også medført at vi fikk endret konsesjonsvilkårene til å utvide åpningstiden for landinger om kvelden for flyvninger når vi har gjort landingstrening på andre flyplasser.

Sikkerhetsarbeidet er en kontinuerlig prosess. Det som jeg har fått til er å skaffe finansiering og utstyr til å inkludere også klubbens motorfly til å bli utrustet med Flarm-utstyr. Dette gir et betydelig bidrag til å redusere kollisjonsfaren i lufta.

Inn i mitt andre år som formann satte jeg iverk et vedtak som var gjort på et langt tidligere tidspunkt: Å erstatte seilflygruppas gamle byggelokale med et nytt. Prosjektet ble etterhvert drevet fram av mange entusiastiske medlemmer og jeg sørget for at dette skulle bli inndekket finansielt. Vi greide å dekke utgiftene til å sette opp dette nye byggelokalet med inntekter fra driften.

Mot slutten av mitt første år kom jeg i kontakt med et viktig bekjentskap som skulle få svært mye betydning for Drammen Flyklubb, flylegenden, flyentusiasten og pensjonisten Gunnar Støltun. Jeg satte han på tanken om å fornye det gamle klubblokalet som holdt på å falle sammen. Han sa seg villig, men ville ha med seg noen flere i en planleggingsgruppe. Jeg fant to andre medlemmer i klubben som sa seg villig til å delta i en planleggingsgruppe. Jeg satte opp et mandat og både mandatet, prosjektet og gruppens sammensetning ble vedtatt av hovedstyret. Planleggingsgruppen med Gunnar som den klare lederen arbeidet både raskt og målrettet med bygningsalternativer og finansieringsalternativer. De la fram en helhetlig plan for hovedstyret og som de også var så heldig å få fullt gjennomslag for med tanke på finansiering fra Extrastiftelsen. De hadde greid det kunststykket å trylle fram et tilskudd på Kr 2.4 Mill. Dette rullet videre og vi ser nå resultatet: Et flott, nytt klubbhus. Hokksund flyplass fremstår nå innbydende med moderne bygningsmasse og en moderne flypark. Dette er kanskje det største som har skjedd i klubbens historie.

I tillegg til å være leder for prosjekteieren, hovedstyret, så har også min viktigste oppgave vært å ha en god kontakt med banken for å toppfinansiere byggingen av nytt klubbhus.

I mitt andre år som hovedstyreformann ble mikroflygruppen interessert i å forbedre tilbudet til sine medlemmer med å anskaffe et brukt mikrofly av typen Dynamic WT9. Det viste seg å være vanskelig å finne brukbare objekter til salg på det Europeiske markedet. Jeg var pådriver for å kjøpe et nytt fly fra fabrikken. Etter at styret i mikroflygruppen la fram et budsjett som forsvarte anskaffelsen ble dette bestilt etter vedtak på ekstraordinært årsmøte. Jeg skaffet finansiering av flyet som ikke var noen lett sak siden mikrofly ikke er registrert i noe realregister som andre fly er. Dermed var det ikke mulig for banken å ha ordinær sikkerhet i dette flyet. Men, dette fikk jeg likevel til takket være en samarbeidsvillig bankfunksjonær i DNB. På våren 2015 fikk vi et fantastisk moderne og velutrustet mikrofly som også kunne tjene som reserve slepefly. Dette viste seg til tross for manges skepsis å fungere svært bra som slepefly på Hokksund.

Det mest gledelige med denne anskaffelsen var det som etterhvert utviklet seg til å bli et svært godt samarbeid mellom seilflygruppen og mikroflygruppen. Mange seilflygere har utvidet sin kompetanse med å få mikroflybevis i tillegg. Og det samme har også skjedd motsatt vei; at mikroflygere har tatt seilflyutdannelse.

Drammen flyklubb har nå lagt grunnlaget for også å inkludere fysisk funksjonshemmede på samme vilkår som funksjonsfriske ved at det nye klubbhuset er universelt utformet og vi venter i disse dager på å hente et fabrikknytt skoleseilfly ASK 21 som er handikap-tilpasset.

Som seilflyfabrikkens representant fikk jeg gleden av å vise fram det siste og mest moderne flyet fra Alexander Schleicher, ASG 32 Mi, på Hokksund flyplass sensommeren 2015 hvor mange av klubbens fremste piloter fikk prøvefly dette fine flyet.

På den sportslige siden har jeg vært med å sette Drammen Flyklubb på kartet i media ved at jeg det første året som formann satte ny Norgesrekord i utfløyet distanse. I alle tre årene har jeg sammen med Arne Martin Güettler vært de viktigste bidragsyterne til prestasjoner i konkurranser og Online Contest poeng til Drammen Flyklubb. Sommeren 2015 greide vi begge å fly turer med en distanse på over 1000 km. Min tur var også fløyet med tre deklarererte vendepunkter. Kun to personer i Norge har tidligere fløyet over 1000 km med seilfly.

Gleden av å fly seilfly og bidra for å skape muligheter for andre har jeg også gjort ved å lede klubbens Vågå Wave Camp arrangement både i 2013 og 2015.

Jeg har også rukket å utdanne meg til seilflytekniker med alle rettigheter i min formannsperiode. Utdannelsen har jeg betalt selv.

Privat har jeg også hatt gleden av å være befrakter for Kronprins Haakon hvor jeg fløy ham med livvakt fra Hokksund til Kjevik i denne perioden.

Når dette er sagt, så er det ikke til å legge skjul på at arbeidet har tatt svært mye av min arbeidskapasitet. Det har fortont seg som å være "daglig leder" for en middelsstor bedrift. Det meste arbeidet ble utført i den første perioden på to år. Det siste året har jeg vært svært opptatt i min profesjonelle jobb og har ikke hatt så mye kapasitet til overs. Jeg har likevel fått tid til å utvikle et system som er unikt i verden i flykretser som er gjort for å dekke behovet vi har og som naboene og politikerne har bedt oss om: Jeg har laget en bakkestasjon som tar imot Flarm og ADS-B signaler fra fly som beveger seg rundt flyplassen og analyserer disse. Noen signaler blir trukket ut og sendt videre til behandling for et radarbilde over Hokksund flyplass som viser flyene bevegelser i sann tid. (<http://www.flarmradar.ch/radar/radar.zul?station=ENHS>) Andre signaler blir brukt til å registrere landinger og avganger med fly, tidspunkt og baneretning for hver enkelt bevegelse. Dermed er det mulig å ta ut rapporter om dette på forespørsel fra Luftfartstilsynet, noe vi faktisk er pålagt etter kravene i konsesjonsvilkårene. Det tredje som gjøres er å fange opp eventuelle bevegelser av fly som er for nærme de naboene som ikke ønsker at vi skal forstyrre dem unødig. Ved slike "fangster" går det en SMS og epost til rette vedkommende (ikke naboen riktignok). Jeg har også hatt svært mye med datasystemene å gjøre siden det er jeg som har utviklet alle MeLWin-systemene for NLF. Det har medført mye tid for å få loggføringen til seilflyaktiviteten så god som mulig. Jeg har også programmert en web-løsning for flytraséene som er basert på Google kartsystemene. (<http://nug.4d.no/enhs>)

Mitt første møte med Drammen Flyklubb var i august 1969 da jeg begynte på ABC-kurs på Hokksund flyplass. Jeg bodde den gang på Kattfoss på Modum og hadde akkurat begynt i første klasse på Hokksund Gymnas. Allerede da stiftet jeg bekjentskap med Fligheten som vi nå har revet og erstattet og seilflyhangaren slik den fortsatt står. Instruktør var Vidar Halvorsen og skolesjefen var Nils Harald Kraugerud. Høydepunktet var vinterflyging på Fiskumvannet hvor både Bergfalken LN-GAM og slepeflyet LN-KCH var påmontert ski.

Jeg har veldig gode minner fra den tiden og Drammen Flyklubb har gitt meg så mye. Det gleder meg derfor å kunne gi noe tilbake i form av min kompetanse og arbeidskapasitet i de tre årene jeg har vært formann for klubben.

Det er nå på tide at andre overtar roret. Jeg vil i stedet bruke mer tid på familie og egen flyaktivitet.

Det innebærer at jeg ikke vil bidra med noen tjenester lenger hverken som person eller gjennom mitt firma til Drammen Flyklubb.

En naturlig del av dette er også at min kone, Elin, som har vært klubbens regnskapsfører i samme periode heller ikke lenger vil tilby tjenester til Drammen Flyklubb.

For ordens skyld: Jeg er heller ikke lenger medlem av Drammen Flyklubb.

Høvik, 10-02-2016

Takk for meg!

Øyvind Moe

Øyvind Moe